

هر حرکت تفرقه افکنانه در سازمان همکاری اسلامی قطعاً بی اعتبار است

رئیس جمهور با بیان اینکه نباید هیچ گونه پیامی که به تفرقه در میان امت اسلامی دامن بزند برخیزد، گفت: هر حرکت تفرقه افکنانه ای از آنجاکه اجماع امت اسلامی را به همراه ندارد قطعاً بی اعتبار است.

رئیس جمهور با بیان اینکه نباید هیچ گونه پیامی که به تفرقه در میان امت اسلامی دامن بزند برخیزد، گفت: هر حرکت تفرقه افکنانه ای از آنجاکه اجماع امت اسلامی را به همراه ندارد قطعاً بی اعتبار است.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت الاسلام حسن روحانی در سیزدهمین اجلاس سران کشورهای اسلامی که ساعاتی پیش در استانبول ترکیه آغاز شده است، سخنرانی کرد.

متن سخنرانی رئیس جمهور بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

جناب آقای اردوغان؛

رئیس جمهور محترم کشور برادر ترکیه و رئیس اجلاس سران سازمان همکاری اسلامی

روسای محترم کشورهای اسلامی؛

خانم ها، آقایان؛

در آغاز مایلم ضمن تبریک به جنابعالی، از میهمان نوازی گرم دولت و ملت ترکیه قدردانی نموده و برایتان سعادت و موفقیت آرزو نمایم.

امروز که با شعار "وحدت و همبستگی برای عدالت و صلح" در شهر زیبا و تاریخی استانبول گرد هم آمده ایم، فرصت مناسبی است تا به سرنوشت مشترک تمامی مسلمانان در جهان، بیندیشیم.

تنها چند قرن پیش، زمانی که تمدن بزرگ اسلامی در اوج قدرت و اقتدار خویش قرار داشت، شاید کسی تصور نمی کرد روزی جهان اسلام گرفتار این همه ضعف و سکون شده و در برابر تمدن غربی، که در رشد فکری و علمی، و امदार مسلمانان بوده است، در موضع ضعف قرار گیرد و یا آن روز که تمدن اسلامی همه نحله های فکری و اقوام و طوایف مختلف را در درون خود جای داده و همزیستی مسالمت آمیزی را بین آنان برقرار کرده بود، شاید کسی تصور نمی کرد روزی چنان فرقه گرایی و افراطی گری در بین مسلمانان شایع شود که کشته شدن مسلمان به دست مسلمان به امری عادی بدل گردد.

واقعیت آن است که افول تمدن اسلامی از زمانی آغاز شد که قدرت های بزرگ اسلامی به جای هم افزایی به درگیری بی حاصل با یکدیگر پرداختند و زمینه را برای تهاجم های خارجی فراهم کردند.

و اکنون متأسفانه تاریخ تکرار می شود. هجوم همه جانبه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، و بخصوص فکری و اعتقادی به جهان اسلام مجدداً شدت گرفته است ولی این بار به شکلی جدید و با استفاده از اسلام علیه اسلام و مذهب علیه مذهب، گروه های افراطی و تکفیری، که همگان می دانند از کجا و چگونه شکل گرفته اند و چطور حمایت می شوند، به خشن ترین و بی رحمانه ترین شکل ممکن مسلمان و غیرمسلمان را قتل عام می کنند. خشونت محض بر عطوفت اسلامی غلبه کرده و ارزش های جاهلی جایگزین ارزش های اخلاقی اسلام شده است. متأسفانه این سببیت تحت نام و لوای اسلام صورت می گیرد و قربانی اصلی در این میان «اسلام» است و اصول و ارزش های آن.

جهان اسلام سزاوار آن نیست که در موج ناامنی، خشونت و تروریسم سازمان یافته در غلطیده و مبتلا به عقب ماندگی و

توسعه‌نیافتگی همه‌جانبه گردد. بلکه سزاوار آن است که بر جایگاهی برتر بنشیند؛ و این ممکن نیست مگر آنکه با دغدغه بیشتر به وضعیت کنونی و دنیای پیرامونی خویش بیندیشیم؛

این عمل ماست که مبنای قضاوت مردم جهان اسلام در مورد اسلامیت رفتار ما قرار می‌گیرد نه ادعاها و القاب و عناوین ما.

اگر کمک‌های مالی و نظامی، به برخی گروه‌های ضد اسلام امکان داد که نام اسلام را به گروگان بگیرند و چهره زیبایی اسلام را به جنایت و آدمکشی بیالایند و برای توطئه زشت اسلام هراسی، شاهد و بهانه بسازند، چگونه می‌شود از سلم و سلام اسلام دفاع کرد؟

اگر صدها میلیارد دلار از ذخایر و منابع امت اسلامی به‌جای آنکه صرف رشد و اشتغال جوانان شود، به بهانه هراس‌های موهوم، صرف پر کردن زرادخانه‌های نظامی شد و علیه یکدیگر بکار رفت، چگونه می‌توان از وحدت سخن گفت و جوانان را به رعایت اصول کرامت و برکت اسلامی متقاعد نمود؟

جمهوری اسلامی ایران، از همان روزی که عهده‌دار ریاست هشتمین اجلاس سران سازمان همکاری اسلامی در تهران شد تا زمانی که ایده «جهان علیه خشونت و افراطی‌گری» (WAVE) را در مجمع عمومی سازمان ملل متحد مطرح نمود، بر یک‌سخن محوری تکیه داشت؛ و آن اینکه گفتگو و تعامل سرآغاز درک دردها و مسائل اساسی زمانه و درمان مؤثر آن‌هاست. ما باید به نام اسلام در ائتلاف جهانی برای صلح و مقابله با خشونت، پیشگام باشیم؛ و امنیت پایدار و حیات مطمئن و حقوق همه‌جانبه انسان را به منطقه و جهان بازگردانیم.

اسلام به ما آموخته است که جنایت به هر نامی و در هر مکانی که انجام شود، جنایت است؛ چه در سرزمین مظلوم فلسطین باشد و چه در لاهور و بیروت و دمشق و استانبول و یا در نیویورک و پاریس و بروکسل. مهم آن است که ریشه‌ها و زمینه‌ها را به‌درستی بشناسیم و با عزمی استوار و اراده‌ای راسخ، درصدد مقابله با همه صورت‌های آن برآییم.

بنام جمهوری اسلامی ایران برای نیل به این مقصود با صراحت اعلام می‌کنم که:

۱ - باید به اولویت گفتگو و اتخاذ راه‌حل‌های دیپلماتیک در میان کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی، برای حل همه اختلافات وفادار ماند؛ تا سوءظن‌های سیاسی و تاریخی و غفلت از مداخله‌ها و نقش‌آفرینی قدرت‌های بزرگ و صهیونیسم اولویت گفتگو را تحت‌الشعاع تصمیمات شتاب‌زده و آرایش‌های خاص سیاسی قرار ندهد.

۲ - باید امنیت پایدار، پیشرفت علمی و توسعه همه‌جانبه اعضای سازمان همکاری اسلامی را امنیت، پیشرفت و توسعه جهان اسلام دانست و از آن استقبال کرد و اجازه نداد با ایجاد موقعیت‌های هراس‌انگیز و خلق خطرهای موهوم این ضرورت به محاق برود. جمهوری اسلامی ایران از همه اعضای سازمان، مجدانه می‌خواهد که ظرفیت‌های علمی، اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی ایران را از آن خود نیز دانسته و قدرت آن را قدرت خود بدانند، همان‌گونه که جمهوری اسلامی ایران همین باور را نسبت به سایر کشورهای اسلامی دارد.

۳ - باید همواره خطر رژیم صهیونیستی را به‌عنوان منبع اصلی تولید خشونت و افراطی‌گری همواره به خاطر داشت و پذیرفت که استمرار قتل‌عام مردم بی‌گناه فلسطین و عمدتاً زنان و کودکان، در سرزمین‌های اشغالی و حملات غیرانسانی و محاصره غزه، حاکی از سرشت خشونت‌آمیز رژیمی است که متأسفانه با تغافل جامعه جهانی و بخصوص قدرت‌های غربی به سببیت خود ادامه می‌دهد.

عالی‌جنابان،

جمهوری اسلامی ایران با دوری از هرگونه تنش و بی‌ثباتی در منطقه، با سیاست منطقه‌ای و بین‌المللی شفاف خود، همواره در راستای گسترش همبستگی و وحدت امت اسلامی تلاش نموده، تقویت روابط با کشورهای اسلامی را از اولویت‌های اصلی خود قرار داده و بر این اعتقاد راسخ است که حل‌وفصل اختلافات و سوءتفاهمات صرفاً از مسیر دیپلماتیک و با استفاده از روش‌های مسالمت‌آمیز و انجام مذاکرات میسر می‌باشد. به همین دلیل ما علاقه‌مندیم مشکلات احتمالی با دیگر کشورها را از مسیر اخوت اسلامی، حسن هم‌جواری و باور به خیر عمومی امت اسلامی، حل‌وفصل نماییم و آمادگی داریم تا با رایزنی، مشورت و تعامل سازنده، فضای لازم را برای رفع ابهامات و زدودن اختلافات، از طریق گفتگو و مفاهمه فراهم سازیم.

رهبران گرامی کشورهای اسلامی؛

برای همه روشن است که نه عربستان مشکل ایران است؛ و نه ایران مشکل عربستان. مشکل اصلی، جهل و تعصب و خشونت‌ورزی است. معضل همه ما، اختلافات در جهان اسلام است.

جمهوری اسلامی ایران همواره پشتیبان کشورهای اسلامی و مسلمانان در برابر تجاوز و تهدید و اشغال و تروریسم بوده و هست.

آن روز که صدام به کویت تجاوز کرد؛ این ایران بود که قبل از همه این تجاوز را محکوم نمود و به آوارگان کویتی و عراقی پناه داد؛

آنگاه که تروریست‌های تکفیری به دروازه‌های بغداد و اربیل نزدیک شدند، این ایران بود که در برابر تهاجم وحشیانه آن‌ها به کمک ملت و دولت عراق شتافت؛

آنگاه که دمشق در معرض اشغال و نابودی تروریست‌ها قرار گرفت این ایران بود که در کنار سوریه ایستاد؛

زمانی که غزه مورد تجاوز صهیونیست‌ها قرار گرفت، حزب‌الله رشید و ایران در کنار ملت فلسطین ایستادند؛ و روزی هم که لبنان مورد تجاوز آن‌ها قرار گرفت باز هم حزب‌الله بود که در پیشاپیش مردم لبنان در صحنه نبرد قرار گرفت.

اگر روزی تروریست‌ها و متجاوزان بخواهند هر کشور اسلامی و یا اماکن مقدس اسلامی را تهدید کنند و از ما کمک خواسته شود، بی‌درنگ آماده کمک به مسلمانان مظلوم خواهیم بود.

خانم‌ها و آقایان؛

از اجلاس سازمان همکاری اسلامی که به نام وحدت برگزار شده است، نباید هیچ‌گونه پیامی که به تفرقه در میان امت اسلامی دامن بزند برخیزد؛ و هر حرکت تفرقه‌افکنانه‌ای از آنجاکه اجماع این سازمان و امت اسلامی را به همراه ندارد و با فلسفه تشکیل این سازمان در تعارض است، قطعاً بی‌اعتبار است.

ما به حکم رحمانیت و عقلانیت اسلامی، وظیفه داریم که هرگونه غبار خشونت و افراطی‌گری و فرقه‌گرایی را از چهره دین، بزدااییم؛ و با تمسک به قرآن کریم که:

«و كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَ يُكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا»

جهان اسلام را الگوی جامعه «میانه و معتدل»، در دنیای پیش‌رو سازیم.

از توجه شما سپاسگزارم.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته